Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36549
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

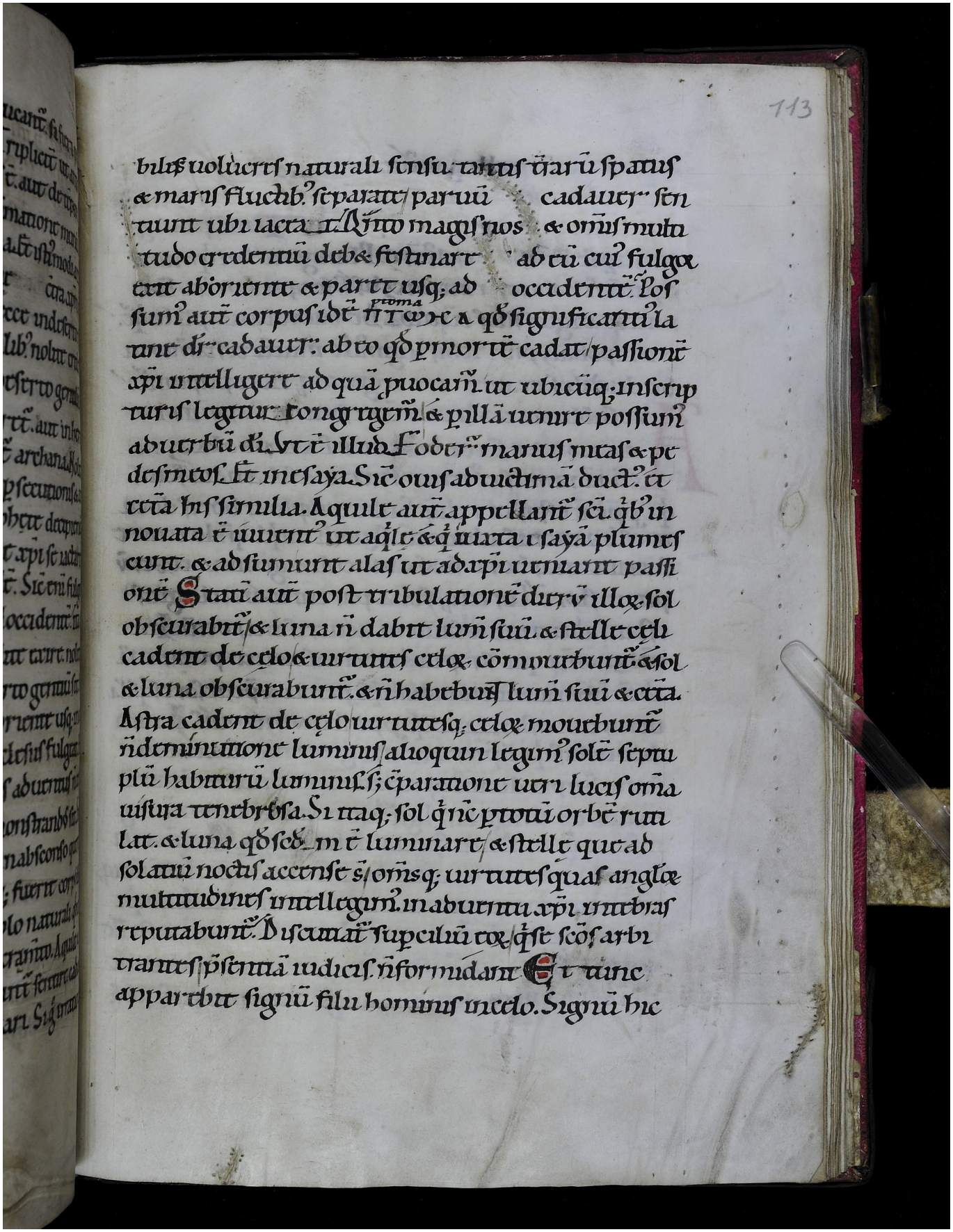

113

bilis uolucris naturali sensu tantis terarum spatiis
& maris fluctib. separatis paruum cadauer sen
tiunt ubi iacta ut ipsi magis nos & omnis multi
tudo credentium deb& festinare ad eum cui fulgora
tant aboriuntur & parti usq; ad occidentem. Pos
sum aut corpus idem πτωμα & qd significantia la
tine dr cadauer: ab eo qd pmorte cadat passione
xpi intelligere ad quam puocam. ut ubicumq; in scrip
turis legitur congregem. & pullam uenire possum
ad uerbum dr. Vt et illud. Fodere manus meas & pe
des meos. Et in esaya. Sic ouis ad uictimam duct. et
cetera his similia. Aquile aut appellantur sci. qb in
nouata et iuuenis ut aquile & q iuuenta esaya plumes
cum. & adsumunt alas ut ad xpi ueniant passi
onem. Stati aut post tribulationem dies illoq; sol
obscurabitur & luna ñ dabit lumen suum & stelle celi
cadent de celo & uirtutes celoq; commouebuntur & sol
& luna obscurabuntur. & ñ habebunt lumen suum & cetera.
Astra cadent de celo uirtutesq; celoq; mouebuntur
ñ deminutione luminis alioquin legimus solem septe
plum habituru luminis. sed comparatione ueri lucis omna
uistura tenebrosa. Si itaq; sol qui ne ptinui orbem ilu
minat. & luna qd sed. m et luminant & stelle que ad
solatium noctis accense s. omnesq; uirtutes quas angelos
multitudines intellegimus. in aduentu xpi in tenebras
reputabuntur. Discumbant supercilium eoq; qui se scos arbi
tantes psentia iudicis ñ formidant. Et tunc
apparebit signum filii hominis in celo. Signum hic